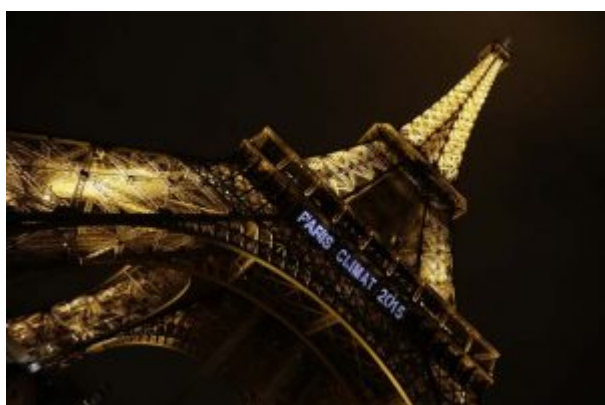

«ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ» ΣΗΜΑΣΙΑΣ, ΑΛΛΑ ΣΤΗΝ ΟΥΣΙΑ... ΑΝΘΡΑΚΕΣ Η ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ (του Γιώργου Κολέμπα)

Σαν εισαγωγή: Επειδή κάποιοι αμφισβητούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου και την επικείμενη αλλαγή του κλίματος, να αναφέρω απλά ότι μετά από αξιολόγηση των μελετών που έχουν γίνει για το κλίμα: Η συντριπτική πλειονότητα των επιστημόνων του πλανήτη, σε ποσοστό 97,1%, συμφωνούν ότι η κλιματική αλλαγή είναι ανθρωπογενής, δηλαδή προκαλείται από τις διάφορες ρυπογόνες ανθρώπινες δραστηριότητες (βιομηχανία, μεταφορές κ.α.).

Αυτό είναι το κεντρικό συμπέρασμα μιας νέας επιστημονικής μελέτης, η οποία για πρώτη φορά αξιολόγησε όλη την έως τώρα σχετική επιστημονική έρευνα, δηλαδή πάνω από 4.000 ακαδημαϊκές εργασίες που έχουν δημοσιευτεί κατά την τελευταία 20ετία. Η νέα μελέτη κατέγραψε τις απόψεις περίπου 10.000 επιστημόνων από όλο τον κόσμο, που έχουν δημοσιευτεί σε περίπου 2.000 επιστημονικά περιοδικά, και δείχνει πως μόνο το 0,7% από αυτούς αμφισβητούν ότι η κλιματική αλλαγή έχει ανθρωπογενή αίτια, ενώ το 2,2% των επιστημόνων έχουν ασαφή θέση. Το υπόλοιπο 97,1% -ποσοστό που δείχνει σχεδόν ομοφωνία- συμφωνεί ότι η κλιματική αλλαγή όχι απλά είναι γεγονός, αλλά και ότι προκαλείται από τους ανθρώπους. Αυτό βέβαια δεν αποτελεί και απόδειξη, γιατί η αλήθεια δεν εξαρτάται από του τι πιστεύει η

πλειοψηφία, αλλά δεν παύει να είναι μια ένδειξη για την αλήθεια.

Όσο για το ότι η όλη ιστορία είναι παραμύθα από την πλευρά των «απατεώνων των ΑΠΕ», δε μπορεί παρά να γελάσει κανείς. Το «πράσινο κεφάλαιο» προφανώς και θα προσπαθήσει να εκμεταλλευθεί την εναλλακτική των ΑΠΕ για να κερδίσει από αυτό, αλλά σε σχέση με την εκμετάλλευση που αντιπροσωπεύει το «μαύρο κεφάλαιο» που εδώ και δυο αιώνες κερδίζει από τα ορυκτά καύσιμα προκαλώντας κλιματική αλλαγή και κάνοντας ακόμα και πολέμους για να τα εξασφαλίζει, είναι πολύ μικρή ακόμα. Εξάλλου οι ΑΠΕ είναι μορφές ενέργειας από τη φύση τους αποκεντρωτικές και οι ανθρώπινες κοινότητες μπορεί να τις έχουν στα χέρια τους και να μη τις αφήσουν σε νέες πολυεθνικές των ΑΠΕ, που θα προσπαθήσουν να δημιουργηθούν (βλέπε πρότασή μας

στο: <http://www.topikoroisi.eu/theta941sigmaepsiloniotasigmaf/41>). Τότε θα προωθηθούν τα μικρά και αποκεντρωμένα συστήματα ΑΠΕ και δεν θα υπάρχουν τα μειονεκτήματα των μεγαλοσυστημάτων των εταιρειών, τα οποία και ασφαλώς θα «πηδήξουν» το φυσικό περιβάλλον και τις βουνοκορφές χάριν της μεγιστοποίησης της απόδοσης και της κερδοφορίας τους.

Άνθρακες ... η συμφωνία του Παρισιού για το κλίμα;

Η συμφωνία που υιοθετήθηκε από 195 χώρες στο Παρίσι, υπόσχεται να μειωθεί η υπερθέρμανση και να κρατηθεί κάτω από τους 2 βαθμούς Κελσίου. Οι κυβερνήσεις υπόσχονται μηδενισμό των ανθρωπογενών ρύπων (δηλαδή μια εξισορρόπηση του τι μπορούμε να εκπέμπουμε στην ατμόσφαιρα και τι μπορεί να απορροφηθεί από τη βιόσφαιρα) μέχρι το τέλος του αιώνα.

Το σύμφωνο, το οποίο θα τεθεί σε ισχύ το 2020, αναμένεται από τις περιβαλλοντικές οργανώσεις ότι θα επιτρέψει τον επαναπροσανατολισμό της παγκόσμιας οικονομίας προς ένα μοντέλο προοδευτικής εγκατάλειψης των ορυκτών πόρων (άνθρακας, πετρέλαιο, αέριο), με την ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Έχει όμως σοβαρά προβλήματα, με βασικότερο την

έλλειψη κυρώσεων για όσους θα «παραστρατούν». Όταν καταλαγιάσει ο θόρυβος και η Συμφωνία του Παρισιού θα είναι πλέον στα χέρια των νομοθετών σε κάθε χώρα, τότε θα αποδειχθεί, αν είναι πράγματι θησαυρός ή ...άνθρακας η υπόθεση. Το Σύμφωνο δεν είναι νομικά δεσμευτική συνθήκη και για παράδειγμα είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα αποτύχει να περάσει στο Κογκρέσο των ΗΠΑ ή εάν το θελήσουν, κάποιες χώρες μπορούν να αποσυρθούν από αυτήν χωρίς συνέπειες. Το έκανε εξάλλου και ο Καναδάς με το Πρωτόκολλο του Κιότο.

Σαν κίνημα για τη προστασία του κλίματος, πως μπορούμε να πιστέψουμε τις κυβερνήσεις; Την μείωση των εκπομπών την υπόσχονται εδώ και δεκαετίες, από την εποχή των συμφωνιών του Κυότο, και παρά τις υποσχέσεις οι εκπομπές αυξήθηκαν έκτοτε. Πως μπορούμε να τις πιστέψουμε και αυτή τη φορά, όταν ταυτόχρονα βλέπουμε να στηρίζουν τις πολυεθνικές των ορυκτών καυσίμων και της ενέργειας στο να ψάχνουν και να αναπτύσσουν την εκμετάλλευση και νέων αποθεμάτων τους; Δε θα υπονομευτεί η συμφωνία από την εμμονή στη χρήση των ορυκτών καυσίμων και από τα υπάρχοντα σχέδια σε ολόκληρο τον κόσμο για την κατασκευή χιλιάδων μονάδων ηλεκτροπαραγωγής άνθρακα σε πολλές χώρες-και στη χώρα μας;

Σε όλο τον κόσμο σήμερα προγραμματίζονται 2.440 μονάδες ηλεκτροπαραγωγής με καύση άνθρακα, συνολικής ισχύος 1.428 GW. Πρόκειται για μονάδες που είτε βρίσκονται υπό κατασκευή, είτε έχουν λάβει άδεια κατασκευής, είτε η κατασκευή τους έχει ανακοινωθεί. Μαζί με τις υφιστάμενες μονάδες που έχουν διάρκεια ζωής και μετά το 2030, οι συνολικές εκπομπές από την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας με καύση άνθρακα θα μπορούσαν να φτάσουν τους 12 γιγατόνους διοξειδίου του άνθρακα αυτή την χρονολογία. Και παρόλα αυτά πολλές κυβερνήσεις εξακολουθούν να σχεδιάζουν την ηλεκτροπαραγωγή με καύση άνθρακα.

Οκτώ χώρες σχεδιάζουν να κατασκευάσουν νέες μονάδες καύσης άνθρακα ισχύος μεγαλύτερης των 5 GW, η Κίνα, η Ινδία, η Ινδονησία, η Ιαπωνία, η Νότια Αφρική, Νότια Κορέα, Φιλιππίνες και Τουρκία – καθώς επίσης και η Ευρωπαϊκή Ένωση των 28.01

σχεδιαζόμενες μονάδες θέτουν σε αμφισβήτηση την επίτευξη των εθελοντικών δεσμεύσεων (INDC) που έχουν υποβάλει στον ΟΗΕ οι χώρες για συγκράτηση ή μείωση των εκπομπών άνθρακα. Τα πρωτεία βέβαια κατέχει η Κίνα, η οποία έχει προγραμματίσει 722 νέες μονάδες καύσης άνθρακα, που θα εκπέμπουν 2,2 γιγατόνους διοξειδίου του άνθρακα ετησίως.

«Εάν επρόκειτο να κατασκευαστούν όλες οι μονάδες άνθρακα που σχεδιάζονται, τότε, από το 2030, οι εκπομπές από τις μονάδες ηλεκτροπαραγωγής με καύση άνθρακα θα είναι 400% υψηλότερες από ό,τι απαιτείται για τη συγκράτηση της ανόδου της θερμοκρασίας στους 2 βαθμούς Κελσίου», αναφέρεται στο θέμα ο οργανισμός Climate Action Tracker. Οι επιστήμονες- φυσικά και οι περιβαλλοντικές οργανώσεις- ζητούν να ακυρωθούν οι υπό κατασκευή αυτές νέες μονάδες ανά τον πλανήτη, αλλά ποιος πιστεύει ότι κάτι τέτοιο θα μπορούσε να συμβεί; Όταν μάλιστα, μέσω των συμφωνιών TTIP και CETA προωθούν και τη μέθοδο Fracking –μια μέθοδο που έχει σαν αποτέλεσμα τη μόλυνση των υπόγειων υδάτων, η οποία προκαλείται από τις χημικές ουσίες, οι οποίες διοχετεύονται με πίεση στο έδαφος για την εξαγωγή του φυσικού αερίου- για να στραγγίσουν και ότι απέμεινε από τα παλιά αποθέματα; Όταν με αυτές τις συμφωνίες- που είναι στην ουσία παγκόσμια μνημόνια για τις κοινωνίες-αν περάσουν, οι πολυεθνικές των ορυκτών καυσίμων θα μπορούν να ανατρέπουν οποιαδήποτε ρύθμιση των κυβερνήσεων που θα στρέφεται ενάντια στη κερδοφορία τους, πηγαίνοντάς τες στα διαιτητικά δικαστήρια ή τους μηχανισμούς διαιτησίας που προβλέπονται από αυτές;

Ενώ στο Παρίσι οι ηγέτες γιόρτασαν το σύμφωνο για το κλίμα και τους εαυτούς τους, επιστρέφοντας στις χώρες τους ήδη δηλώνουν ότι θα συνεχίσουν όπως μέχρι τώρα:

- Η κινέζικη Κυβέρνηση τόνισε αμέσως τη Δευτέρα την επιτυχία της να διατηρήσει την εθνική κυριαρχία παρά τις «πράσινες» υποσχέσεις της: το Πεκίνο πόνταρε και πέτυχε ότι η

οποιαδήποτε μεταβολή των στόχων που έχουν τεθεί για την περίοδο 2020-2030 θα πρέπει να είναι εθελοντική.

- Ενώ ο Ινδός πρόεδρος Narendra Modi μετά τις διαπραγματεύσεις τουϊταρε ότι: «Η κλιματική δικαιοσύνη έχει κερδίσει και όλοι εργαζόμαστε προς την κατεύθυνση ενός πιο πράσινου μέλλοντος», ο υπεύθυνος του υπουργείου άνθρακα την Δευτέρα δήλωνε: «Τίποτα δεν άλλαξε. Η εξάρτησή μας από τον άνθρακα θα παραμείνει». Στην πραγματικότητα η Ινδία, η τρίτη κατά σειρά μεγέθους χώρα στις εκπομπές διοξειδίου, μπορεί, σύμφωνα με τα σχέδιά της, να διπλασιάσει την εξόρυξη άνθρακα στα 1,5 δις τόνους μόνο σε πέντε χρόνια.

- Οι υποσχέσεις της Ρωσίας για μείωση των εκπομπών της κατά 70% από το επίπεδο του 1990 μέχρι και το 2030, δεν έχουν σημασία, αφού έτσι και αλλιώς οι εκπομπές της μειώθηκαν λόγω συρρίκνωσης της οικονομίας της μετά την πτώση της Σοβιετικής Ένωσης και η αντιπροσωπεία της κατάφερε να περάσει ένα άρθρο στο σύμφωνο, το οποίο λαμβάνει υπόψη την απορρόφηση του διοξειδίου από τα δάση και της παγωμένες περιοχές (Τάιγκα) της Σιβηρίας. Έτσι οι εκπομπές της θεωρούνται ότι είναι ήδη σήμερα στο 57% του επιπέδου του 1990. Αυτό όμως δεν εμποδίζει τον Πούτιν να το παίζει ότι είναι ο «πρωταθλητής της καθαρότητας» (Saubermann).

- Στη Γερμανία τον σκεπτικισμό του έκφρασε ο Hans Jürgen Kerckhoff, ο πρόεδρος της γερμανικής ένωσης της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα: «Δεν βοηθά ούτε στο κλίμα ούτε στον παγκόσμιο ανταγωνισμό, όταν η ΕΕ βάζει ως στόχο τη μείωση κατά 40% των εκπομπών μέχρι το 2030, ενώ η Κίνα αυξάνει τις εκπομπές CO2 κατά την ίδια περίοδο»

- Ο Ομπάμα το Σαββατοκύριακο ανακοίνωνε: «Μετατρέψαμε τις ΗΠΑ στον παγκόσμιο ηγέτη του αγώνα κατά της κλιματικής αλλαγής», ενώ ήξερε ότι αυτό σκοντάφτει στην αντίσταση του ρεπουμπλικανικού κόμματος, που έχει την πλειοψηφία και στα δύο σώματα του Κογκρέσου. Ενώ οι διαπραγματευτές του Ομπάμα κατάφεραν να έχει τέτοια νομική μορφή η συμφωνία, ώστε να μην

χρειάζεται να επιβεβαιωθεί από το Κογκρέσο, οι Ρεπουμπλικάνοι προσπαθούν με νομικά και πολιτικά μέσα να αναιρέσουν τα όρια για τη μείωση των εκπομπών που έχει βάλει η Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Προστασίας του Περιβάλλοντος. Οι περισσότεροι υποψήφιοι για την προεδρία των ρεπουμπλικάνων έχουν κάνει γνωστό ότι θα αναιρέσουν αμέσως, αν εκλεγούν, την πολιτική του Ομπάμα για το κλίμα.

- Και η χώρα μας; Ποιες είναι οι δεσμεύσεις π.χ. της ελληνικής Κυβέρνησης που προκύπτουν από τη συμφωνία; Θα μας τις πει; Θα εξορύξει τα επόμενα χρόνια τα πετρέλαια και το φυσικό αέριο του Ιονίου και του Αιγαίου, που εκτός από την αύξηση των εκπομπών θα είναι και πολύ επικίνδυνο για ολόκληρη τη Μεσόγειο, σε περίπτωση ατυχήματος, πράγμα πολύ πιθανό λόγω του μεγάλου βάθους των αποθεμάτων; Θα συνεχίσει η ΔΕΗ να παράγει τη πιο βρώμικη κιλοβατώρα της Ευρώπης; Η ΔΕΗ θέλει να μας επιβαρύνει με 1,4 δισ. για να φτιάξει εργοστάσιο τέρας που θα καίει 1.000 τόνους κάρβουνο την ώρα, θα το επιτρέψει η κυβέρνηση ή θα προωθήσει τις ΑΠΕ με κοινωνικοποίηση της ενέργειας μέσω συνεταιρισμών; Εννοούμε τα μικρά και αποκεντρωμένα συστήματα ΑΠΕ, που θα πετυχαίνουν την ενεργειακή αυτοδυναμία των περιοχών και των νησιών και όχι των τεράστιων εγκαταστάσεων των εταιρειών, που για την Κρήτη π.χ. έχουν στόχο τα 8.000 MW, ενώ οι ανάγκες του νησιού, ακόμα και τον Αύγουστο στο ψηλότερο σημείο της τουριστικής του σαιζόν, δεν ξεπερνούν τα 800 MW. Θα προωθήσει π.χ. την οικογεωργία, που είναι και μέρος της λύσης για τη μετατροπή της περίσσειας του διοξειδίου της ατμόσφαιρας σε εδαφολογικό άνθρακα και άρα ψύχει τον πλανήτη, σε αντίθεση με την εντατική χημική γεωργία που είναι υπεύθυνη για μεγάλο μέρος των εκπομπών του διοξειδίου; Αν δε δώσει απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα σημαίνει ότι θα ακολουθήσει την μέχρι τώρα πεπατημένη, χωρίς καμιά δέσμευση σε σχέση με το κλίμα. Σημαίνει δηλαδή ότι τα λιγνιτικά εργοστάσια θα συνεχίζουν να ευθύνονται για το 34% των συνολικών εκπομπών της χώρας, παρόλο ότι το λιγνιτικής προέλευσης ηλεκτρικό ρεύμα θα γίνει πια πολύ ακριβό, καθώς ο «ρυπαίνων πλέον δεν τη γλιτώνει, θα πληρώνει». Στην ομιλία του

ο πρωθυπουργός στο Παρίσι υποστήριξε πως η Ε.Ε. δεν θα έπρεπε να ελέγχει τις εκπομπές της ναυτιλίας και πως μόνο ο Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός (ΙΜΟ) είναι ο κατάλληλος για τον έλεγχο. Γιατί αν θα έπρεπε η Ε.Ε. να έχει αυστηρότερες από τα παγκοσμίως ισχύοντα περιβαλλοντικές ρυθμίσεις, θα έβλαπτε την ανταγωνιστικότητα, άρα σαν ναυτική χώρα υποστηρίζουμε τη μη-ρύθμιση που προωθεί ο ΙΜΟ (Την επομένη μάλιστα της ομιλίας του Αλέξη Τσίπρα, ο ΙΜΟ έλαβε το «Βραβείο Απολιθώματος» από το Climate Action Network, ακριβώς λόγω της αντίδρασής του σε οποιονδήποτε έλεγχο των εκπομπών των πλοίων). Έτσι και με ευθύνη του έλληνα πρωθυπουργού, η ναυτιλία παρέμεινε εκτός ρύθμισης για τις εκπομπές, μαζί με την αεροπλοΐα βέβαια.

Μέχρι τώρα οι κυβερνήσεις δεν είναι διατεθειμένες να πάρουν δεσμευτικά μέτρα για να μη έχουμε κλιματική καταστροφή, γιατί ελέγχονται από τις οικονομικές ελίτ και τα κεφάλαια που έχουν επενδυθεί στα ορυκτά καύσιμα, στις ρυπογόνες βιομηχανίες, στη βιομηχανική γεωργία-κτηνοτροφία, στις παγκόσμιες μεταφορές κ.λπ., που δε θέλουν να αλλάξουν το ενεργοβόρο-ρυπογόνο παραγωγικό και καταναλωτικό μοντέλο τους. Μόνο οι «από κάτω» των κοινωνιών θα μπορούσαν να αντιδράσουν –αν και ο χρόνος που απομένει είναι λίγος-για να μη δρομολογηθούν οι διαδικασίες αλλαγής του κλίματος ανεπιστρεπτί. Με το να πλαισιώσουν το κίνημα της «αλλαγής του συστήματος και όχι του κλίματος», το οποίο προσπαθεί όλα αυτά τα προηγούμενα χρόνια να βάλει στο κέντρο του ενδιαφέροντος των κοινωνικών κινημάτων αυτήν την οπτική. Την οπτική της αποανάπτυξης και της στήριξης στους τοπικούς πόρους κάθε περιοχής με αυτοδιαχείριση «από τα κάτω» των από «κάτω».

Πηγή: topikoroisisi.eu

Από/φωτογραφία: tvxs.gr